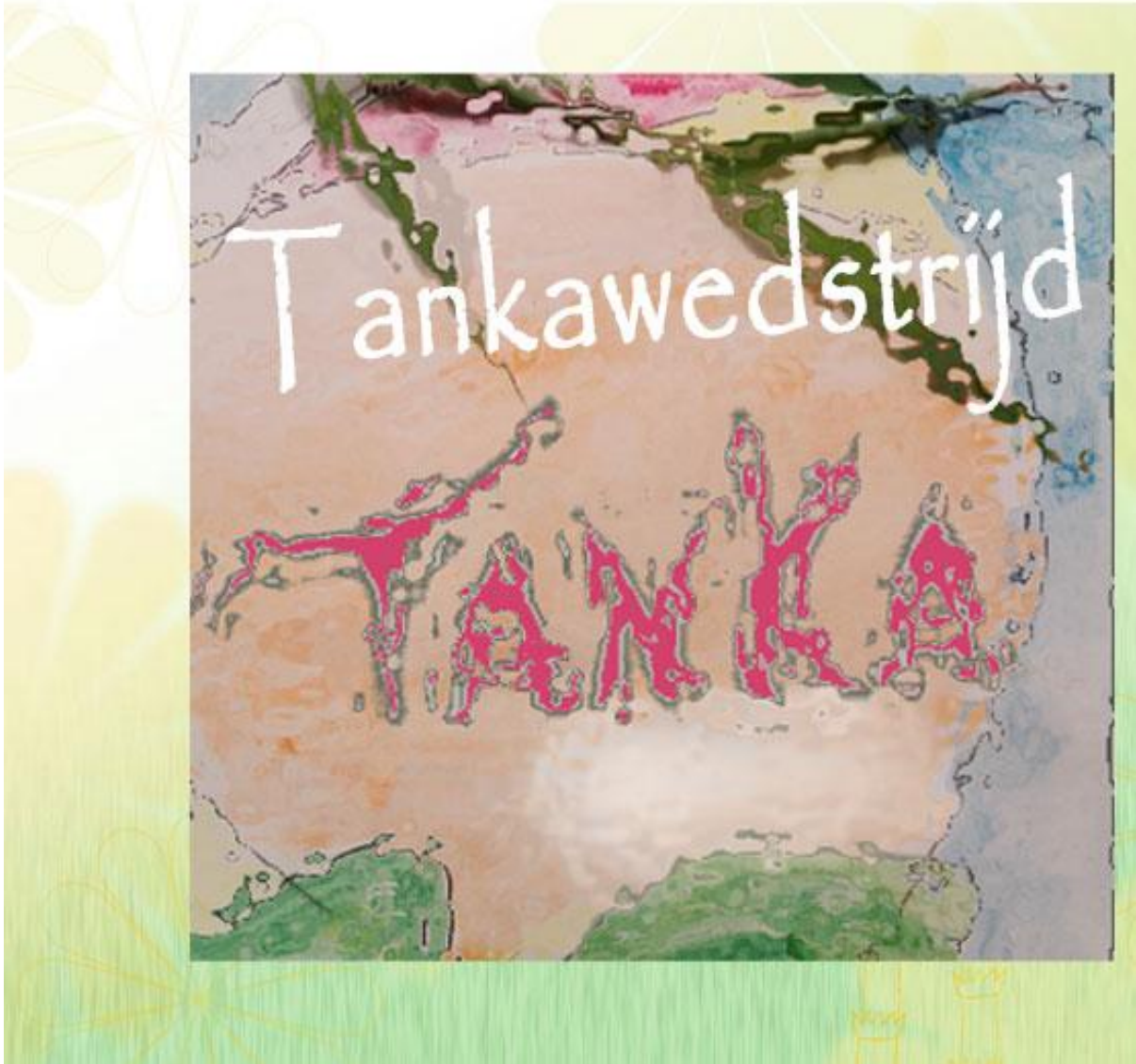

Juryrapport Tanka Wedstrijd 2018

Paul Mercken Aanmoedigingsprijs van Haiku Kring Nederland

Algemeen

Er zijn maar liefst 187 tanka's ingestuurd en elke tanka was speciaal op een heel eigen manier. Het was dan ook geen eenvoudige opgave om uit deze inzendingen drie winnaars te kiezen. We willen graag nog even stilstaan bij wat zaken die ons bezighielden en uiteindelijk tot het kiezen van de winnaars leidden.

Het viel ons op dat er veel verschillen zijn in het gebruik van interpunctie. Er werd niet altijd even zorgvuldig mee omgesprongen en dit zorgde zo nu en dan voor verwarring. Wanneer er voor interpunctie gekozen wordt, let er dan op dat het consequent wordt toegepast of laat het volledig achterwege.

Ook kwamen we herhaaldelijk tanka's tegen die in potentie goed zijn maar waar nog wat aan gewerkt kan worden. Tanka's bijvoorbeeld, die een verrassend natuurbeeld verbinden aan een gevoel of een 'menselijke' gebeurtenis waarbij de verbinding beter tot zijn recht zal komen na een kleine ingreep in de verwoording.

Ook waren soms de twee laatste regels van de tanka slechts met moeite in verband te brengen met wat er aan voorafging. In weer andere tanka's ging een schitterende haiku schuil, wanneer er regels weggelaten zouden worden, of na wat schuiven en/of schrappen.

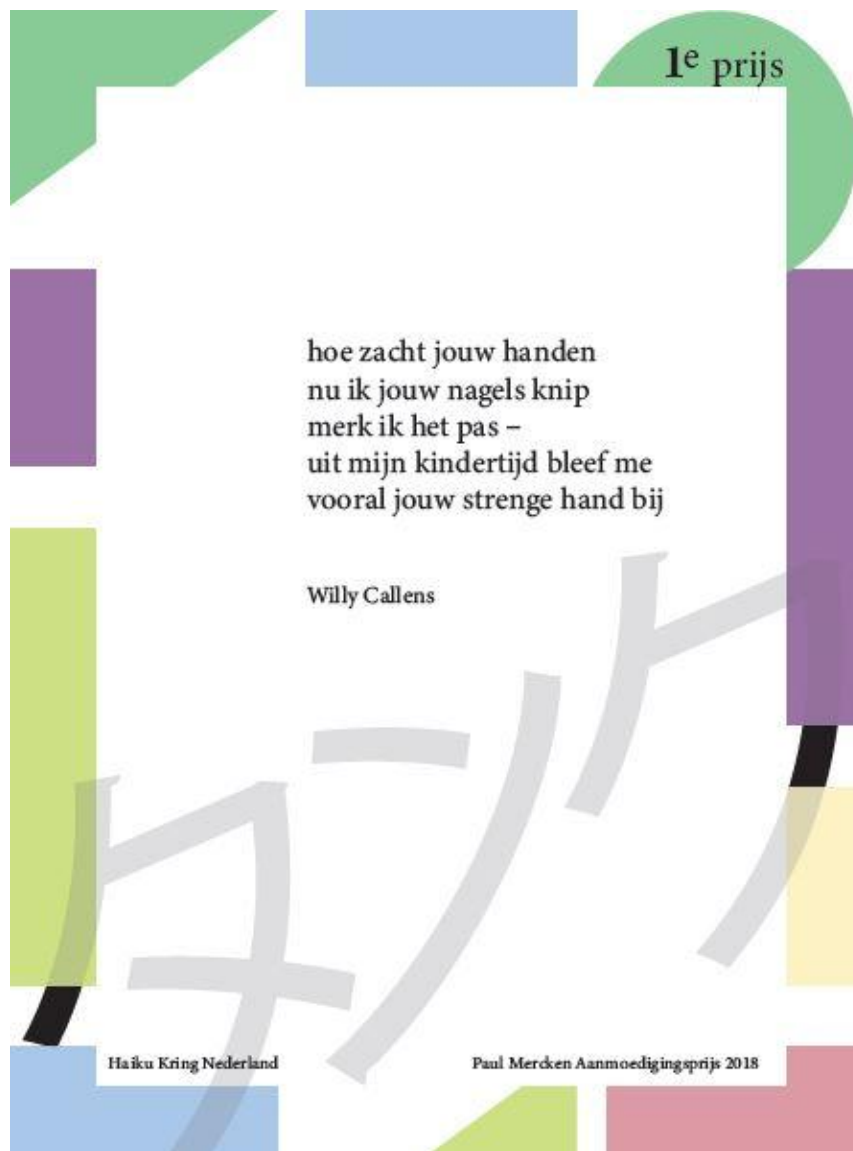
Een valkuil bleek het te rechtstreeks benoemen van gevoelens. Een tanka zal aan kracht winnen als gevoelens niet te expliciet worden benoemd maar aan de hand van waarnemingen geschreven worden, zodat de emoties worden opgeroepen. Dat neemt niet weg dat de jury zich zo nu en dan echt wel liet meeslepen, hier en daar echter zat de dichter er zelf (nog) te diep in.

In een enkel geval werd met de grafische vormgeving van een vers gespeeld. Daar is niets op tegen zolang die vormgeving de inhoud versterkt en er niet de aandacht van afleidt. Ook herhaling kwamen we tegen, maar niet altijd werkte dat goed.

Al lezende kwamen we erg veel variatie tegen aan: taalfoutjes, personificaties die soms goed werkten, maar ook soms overdreven aanvoelden, het weglaten van lidwoorden, tanka's die wat over de top waren of juist onvoldoende uitgewerkt. Het blijft ook opletten met kwalificaties en het geven van een oordeel. Het is beter om dat aan de lezer over te laten.

Er zijn behoorlijk wat tanka's ingezonden, waaruit met wat kleine bewerkingen nog juweeltjes kunnen groeien. Het was ook daarom dat we het als jury zo nu en dan echt lastig hadden. Elke tanka is onder de loep genomen. Van de drie bekroonde inzendingen kon de jury weinig anders dan vaststellen dat zij alle drie staan!

De jury van de Tanka Wedstrijd 2018 bestond uit Jeanine Hoedemakers en Arnold Vermeeren. De coördinatie van de wedstrijd werd gedaan door Jaap de Mol.

1e prijs: Willy Callens

Deze tanka valt ons op door de manier waarop de schrijver zelf geconfronteerd wordt met het beeld dat hij van de ouder had. Een beeld waaraan vastgehouden werd, terwijl de handen zo zacht zijn. Treffend hoe een handeling zoals nagels knippen nuances aan kan brengen in het beeld dat je steeds had. Een herkenbaar en liefdevol neergezette tanka .

Mooi ook hoe de tanka subtiel toewerkt naar de strenge hand: een regel die een heel verhaal blootlegt.

Automatisch dacht de jury aan een moeder, maar het kan ook een vader zijn. Voor de tanka maakt dat niet uit. De dichter laat veel ruimte aan de lezer terwijl tegelijkertijd een helder en herkenbaar beeld wordt neergezet.

2e Prijs: Jaap Boekhout

Prachtig verwoord hoe een wereld steeds kleiner werd.

Alles in de tanka is een herinnering die werd opgeschreven op een treffende, rake manier. Je krijgt hier als vanzelf ook een beeld van het kleinkind. Misschien heeft het kleinkind dat zelf niet eens in de gaten, maar wij als jury stelden dat vast.

De tanka is ook erg beeldend, je ziet zowel de oma als het spionnetje, en juist bij het woord spionnetje, het laatste woord van de tanka, krijgt de tanka nog iets extra's. Knap geschreven.

3e prijs: Arno Groote

Deze tanka bevat beeld, geur, geluid, stilte en een aardige tegenstelling tussen op kringelen en neerdalen. De sfeer wordt hier erg goed getroffen. Het was bijna alsof wij als jury er zelf bij zaten.

Er is discussie geweest over de laatste regel. Of daar niet 'ik' moet staan in plaats van 'je'. Maar we waren het er vrij snel over eens dat de keuze voor 'je' hier goed is.

Die opbouw van de stilte, tot aan het alleen nog maar jezelf horen, is bijzonder goed weergegeven door de dichter.